

Український

ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

Четвер, 25 червня 2009 року • № 90 (2189) • Ціна вільна

Офіційно

Валерій ГАЗЗАЄВ:

НАМАГАТИМУСЯ ЗАДІЮВАТИ ЯКОМОГО БІЛЬШЕ УКРАЇНСЬКИХ ГРАВЦІВ

На тренувальній базі київського "Динамо" в Кончі-Заспі пройшов день відкритих дверей та прес-конференція за участю головного тренера команди Валерія Газзаєва.

— Уже встигли познайомитися з гравцями, які вийшли з відпустки? Вивчили їх фізичний стан?

— Три дні в Києві гравці проходять поглиблене медобстеження. В середу, о 9.00, команда вилітає на збір, де почне підготовку до сезону (прес-конференція відбулася у вівторок. — **Прим. авт.**). Сама підготовка складатиметься з двох етапів — семиденного базового тренувального процесу й ігрового відрізка — трьох матчів. 11 липня в нас починається сезон. Поки ближче познайомитися з футболістами можливості не було. Гравці національних збірних тільки сьогодні прибувають до Києва, а інші в ці дні проходили медичне обстеження. Особисті бесіди з гравцями почну проводити із завтрашнього дня.

— У списку викликаних до Австрії футболістів присутній Бельгазуані.

— Я багатьох гравців ще в грі не бачив. Потрібно враховувати, що Діакате й Михалик травмовані й будуть готові, в кращому випадку, один в серпні — вересні, а інший — в листопаді. Несмачний і Саблич почнуть підготовку в складі команди 8 липня. Втрата цих гравців відчутна. Ель Каддурі, Бангура і Юссуф почнуть підготовку до сезону 1 липня. Вони 21 червня тільки закінчили виступати за свої національні збірні, їм дали можливість відпочити 10 днів. Ми взяли на збір гравців, які раніше знаходилися в оренді. Хочу подивитися на них в справі, скласти свою думку.

Про них знаю тільки зі слів помічників і Юрія Сьоміна. А щоб приймати рішення, повинен особисто переконаватися в можливостях кожного.

— Скільки гравців зараз знаходиться у вашому розпорядженні?

— На зборі працюватиме 21 гравець. Плюс тріо — Ель Каддурі, Бангура, Юссуф. Також ми інтенсивно ведемо переговори з двома новачками, які підсилять нашу команду. Це центральний захисник і лівий півзахисник.

— Ви були присутніми на матчі збірних України — Казахстан. Ваше враження про гру Богуша й Милевського?

— Богуш і Милевський в цьому матчі залишили приємне враження. Незважаючи на те, що провели інтенсивний чемпіонат. Милевський взяв участь у забитих м'ячах.

— Коли одужає Алієв?

— Зранку лікарі доповідали, що у Алієва позитивна динаміка відновлення. Сподіваюся, він вже одужав і завтра приступить до занять в загальній групі.

— Якої тактичної схеми дотримуватиметься "Динамо"?

— Наша гра вестиметься з чотирма оборонцями, трьома центральними півоборонцями і трьома нападниками. Вам подобається така схема? (Сміється). Це, звичайно, базова схема. Природно, ми її видозмінюватимемо. Можна грати з двома і трьома нападниками. Найголовніше, щоб був дотриманий баланс між атакою й обороною.

— Чи велися переговори з

приводу повернення Шевченка?

— Сьогодні Шевченко є гравцем "Челсі". Звичайно, всі ми пишаємося Андрієм, але говорити на тему його переходу в "Динамо" немає ніяких підстав.

— На лівому фланзі майже весь сезон відіграв Мілош Нінкович. Вас певною мірою не влаштовує його гра, якщо запрошуєте лівого півзахисника?

— Чому? Є певна конкуренція й посилення атакуючих дій. Тактика, згідно якої ми будуватимемо свою гру. Якщо Нінкович відповідатиме цим вимогам, він гратиме. Це ж стосується будь-якого іншого футболіста. Сьогодні команда стала чемпіоном і гідно зіграла на міжнародній арені. Але завтра ми повинні бути готові до нових досягнень, йти вперед.

— Скажете щось про двох потенційних новачків?

— Спершу скажу, що я нама-

гатимуся задіювати якомога більшу кількість українських гравців. Напевно, це буде правильною стратегічною лінією. Є дуже талановита молодь. Той же Кравець, Ярмоленко, Зозуля. У цьому плані нам всім потрібно захоплювати місцевих талановитих гравців. Так було, так і повинно бути в майбутньому. Запрошені нами легіонери повинні бути сильними. Центральний захисник буде з Бразилії. Молодий гравець, пройшов всі збірні, капітан команди. Але поки він не поставив підпис під контрактом, більшого сказати не можу.

— Хто, на ваш погляд, є ідеальними кандидатами на позиції центрального захисника й лівого оборонця?

— Джон Террі і Юрій Жирков.

— Жирков може опинитися в "Динамо"?

— На даний момент це виключено.

— На Олега Гусєва розраховуєте?

— Звичайно. Я знаю Олега як дуже хорошого гравця. На жаль, після важкої травми він довго не міг відновитися. Зараз його нічого не турбує. Я зроблю все можливе, щоб він грав. А інше залежатиме тільки від нього.

— З ким "Динамо" зіграє на зборі в Австрії?

— Перший матч — з командою другої австрійської ліги, потім — з московським "Локомотивом" і "Айнтрахтом" з Франкфурта-на-Майні.

— Як проходитиме підготовка до Суперкубка?

— 7 липня ми граємо в Австрії й повертаємося до Києва. Восьмого вихідний, а дев'ятого почнемо підготовку. Після Суперкубка в нас буде тижневий цикл підготовки до ігор.

Юрій ГРОМОВ.

Наш сайт в інтернеті www.ukrainian-football.com

Передплатити «Український футбол» на кожен наступний місяць можна до 10 числа попереднього. Тобто на серпень — до 10 липня.

Олександр ЗАВАРОВ: РЕБРОВ БУДЕ В НАС

У вівторок, після першої в новому сезоні двосторонки, наставник "Арсеналу" відповів клубній прес-службі на запитання, щодо найближчих планів команди.

за календарем вже в третьому турі нас чекає очна зустріч. Отже практикуватися перед матчем чемпіонату не бачу сенсу.

— **Сьогодні команда провела двосторонку, як оцінюєте фізичний стан ваших підопічних?**

— Складно оцінювати стан гравців після перших тренувань, але вже зараз можна сказати, що люди у відпустці не тільки відпочивали, а й тренувалися за індивідуальними програмами, які були роздані гравцям в кінці сезону.

— **У когось є зайва вага після відпустки?**

— Ні, ніхто не набрав зайвих кілограмів. Літо — не зима, в такий період складно набрати вагу. Якщо під час відпустки ти хоч трохи рухався, десь з друзями на пляжі пограв у футбол або волейбол, то ніяких зайвих калорій не буде.

— **Які ігрові позиції в команді варто підсилити?**

— Зараз на збори в команду я запросив багатьох гравців молодіжного складу, адже потрібно давати шанс молоді. Подивимось, на що вони здатні, а потім вже запрошуватимемо виконавців з інших команд.

— **У міжсезонні багато розмов було про те, чи залишиться головний бомбардир команди румун Іонуц Мазилу в "Арсеналі". Можете прояснити ситуацію?**

— На сьогоднішній день Мазилу продовжить кар'єру в нас. По закінченні сезону в усіх "дніпрянах" закінчилися терміни орендних договорів, тому зараз ми продовжуватимемо оренду. Зроблю все можливе, щоб залишити цих гравців у нас не на півроку, а на рік.

— **Преса активно "сватає" в "Арсенал" нападника запорізького "Металурга" Сергія Силука.**

— У списку футболістів, яких я хотів би бачити в своїй команді і який я давав нашим керівникам, він був. Але, як я зрозумів, нікого з цього списку нам дістати не вдалося. Мій досвід у футболі дуже багато що доводить: я хотів бачити в команді Кобина — його забрав "Шахтар", придивлявся до Година — він уклав контракт з донецьким "Металургом".

— **Уболівальникам "Арсеналу" варто чекати в рядах команди Сергія Реброва?**

— Ребров буде в нас. Затримка полягає в тому, що Сергій полетів за океан брати участь у двох матчах всіх зірок Зинедин Зидана — 24 і 28 числа. Думаю, відразу після цього він приїде в розташування нашої команди.

Роман БЕБЕХ.

Мирон МАРКЕВИЧ: ВАЛЯЄВУ ПРОДОВЖИЛИ ВІДПУСТКУ

У вівторок футболісти "Металіста" вийшли з відпустки й зібралися у Вінниках (під Львовом) для проведення літнього збору, який продовжиться до 7 липня. Дзвінок прес-служби застав головного тренера "Металіста" Мирона Маркевича на шляху до готелю, в якому зупинилася команда.

— **Хто залишив команду і хто, можливо, поповнить її?**

— Пішли Семочко й Конюшенко. Що ж до тих, хто поповнить команду, поки говорити рано, але робота ведеться постійно. З нами на збори також вирушає Шелаєв.

— **Які плани в команді після зборів у Вінниках?**

— 9 липня ми повертаємось до Харкова на нашу нову клубну базу, де готуватимемося до початку чемпіонату. Плануємо провести як мінімум дві контрольні зустрічі. Є попередня домовленість з "Нафтовиком" і з ФК "Полтава". Мирон Богданович узяв на збори таких футболістів:

воротарі: Горяїнов, Бажан, Денчук;

захисники: Обрадович, Папа Гуйе, Майдана, Селін, Ганцарчик, Березовчук, Киктев, Бордіан;

півзахисники: Валяєв, Едмар, Слюсар, Рикун, Шелаєв, Олійник, Лозовий, Будник, Яхно, Тришович, Барилко, Поступаленко;

нападники: Девич, Зезе, Коваль.

— **Мироне Богдановичу, як ви провели відпочинок?**

— Попередній сезон був важким, але й наступний легким не буде. Потрібно було відновитися й відпочити від всього, ось і поїхали на 10 днів з дружиною до Криму. Загоряли, купалися.

— **Команда вже вийшла з відпустки, всі повернулися вчасно чи хтось затримався?**

— Всі футболісти, за винятком Сергія Валяєва, на місці. Сергію ми трішки продовжили відпустку через виклик до збірної України. 1 липня він приєднається до нас.

— **Поділіться планами на збори.**

— Є домовленість провести чотири контрольні поєдинки. Перший (пам'яті народного депутата 3-го скликання Ігоря Пилипчука) ми проведемо в місті Червонограді з місцевим "Шахтарем". Другий матч — у Луцьку з "Волинню". Два, що залишилися, з "Нивою" (Тернопіль) та ФК "Львів".

Новини

ЗОРЯ

Луганська "Зоря" продовжує підготовку до майбутнього сезону. Підопічні Юрія Дудника на навчально-тренувальній базі в місті Щастя готуються до старту чемпіонату.

Луганці провели дві двосторонні гри, в яких були переглянуті потенційні новачки команди. Модебадзе, Сантрапинських, Мірошник, Новицький і Чапко залишили розташування команди. Тим часом до Луганська приїхали Олексій Антонов і Олексій Курилов, що виступали в "Зорі" в минулому сезоні, і вже незабаром вони приєднаються до команди. На правах оренди гратимуть за "Зорю" О.Ситник з донецького "Металурга" і Тарас Лазарович — із запорізького. Отримав травму коліна голкіпер Андрій Комарицький. В середу йому зроблять операцію. Натомість річний контракт підписано з одним із найсильніших воротарів України — Ігорем Шуховцевим, який впродовж дванадцяти сезонів захищав кольори маріупольського "Іллічівця".

Тренерський штаб "Зорі" продовжує перегляд виконавців, які могли б підсилити команду.

П'ятого липня в Маріуполі "Зоря" проведе контрольний матч з "Іллічівцем", а восьмого числа в Донецьку суперником луганців стане місцевий "Металург".

МЕТАЛУРГ Д

Перший товариський поєдинок на австрійському зборі футболісти донецького "Металурга" провели на третій день перебування в альпійській країні. Суперником був словацький клуб "Спартак" (Трнава) — бронзовий призер чемпіонату Словаччини.

У цій грі Нікола Костов використував практично всіх футболістів, які знаходяться у нього в розпорядженні.

Дебют матчу проходив за не-

великої переваги словаків. Сприяв цьому, ймовірно, і швидкий гол, який провели спартаківці. Помилка гравців "Металурга" призвела до випадку форварда словаків Хрушки і удару метрів з 17-ти в кут воріт. Хоча до цього, як завжди небезпечно, подавав зі свого флангу правий захисник Маріо Сержіо, але партнери не змогли утилити в гол його передачі. В середині першого тайму Маріо Сержіо подавав кілька небезпечних кутових, але захисники "Спартак" виносили м'яч буквально з лінії власних воріт. Поступово освоювався на полі Мхитарян, який загострював гру в лінії атаки. І справедливо, що саме він зрівняв рахунок. Отримавши передачу від Аракеяна, він технічним ударом з кута штрафного послав м'яч у дальній кут воріт — 1:1.

Після перерви наставник донецьчан випустив на поле 10 нових футболістів, залишивши на полі тільки Лазича. Безумовно, додали гостроти в атаці продуктивні дії Макридіса й Димитрова. Словаки оборонялися, розраховуючи на контратаки. А ось дії нападника Віталія Іванка могли принести успіх, але одного разу він не зміг реалізувати вихід вічнавіч з воротарем суперника, а ще раз його небезпечний прохід ліквідував захисник "Спартак".

Та все ж, вищий клас гравців "Металурга" дався взнаки. Протягом п'яти хвилин вони забили два м'ячі. Спочатку флангова подача Ткаченка на Іванка дозволила молодому нападнику точно пробити головою, а незабаром Димитров створив прекрасну можливість Лазичу з-за меж штрафного завдати удару із забійної позиції — 3:1. У ці хвилини донецьчани буквально змели оборонні побудови суперника. Півзахисники "Металурга" позбавили супротивника м'яча, примусивши його оборонятися. Лише на останній хвилині слова-

ки рахунок скоротили. Рідкісний контрвипад "Спартак" завершився порушенням правил Коротецького у власній штрафній.

Тепер на черзі російський чемпіон. Матч проти "Рубіна" відбудеться в суботу, 27 червня.

Металург: Дишленкович (Воробйов, 46), Маріо Сержіо (Прийма, 46), Чечер (Білозор, 46), Воловик (Коротецький, 46), Шина (Ткаченко, 46), Аракеян (Даниловський, 46), Лазич, Шищенко (Годин, 46), Мхитарян (Димитров, 52), Фабино (Макридіс, 52), Тимченко (Іванко, 46).

ТАВРІЯ

"Ні дня без спарингу!" — під таким девізом готується до нового сезону "Таврія". Розгромивши напередодні на своїй базі в Поштовому луцьку "Волинь" (7:2), наступного дня на полі Національного центру паралімпійської підготовки в Євпаторії кримчани провели ще один тренувальний поєдинок — з криворізьким "Кривбасом".

Наставники обох команд задіяли в цьому матчі практично всіх гравців, які були в їхньому розпорядженні (у "Таврії" відпочинок отримав лише голкіпер Максим Старцев).

У першому таймі цікавіше виглядали криворіжці, яким і вдалося відкрити рахунок на 15-й хвилині. Володимир Олефір, що знаходиться на перегляді в "Таврії", сфолив в своєму штрафному на Романі Каракевичу, і сам же "постраждалий" з пенальті переграє Дмитра Стойка — 0:1.

Каракевич, до речі, був найактивнішим гравцем у складі своєї команди: двічі він виходив на побачення зі Стойком, але пробити екс-голкипера ФК "Харків" удруге так і не зміг.

У симферопольців хороші моменти втратили Желько Любенович (двічі після його ударів з меж штрафного майданчика сейви демонстрував Євген Дей-

неко) і Олександр Батальський (не влучив у "рамку" з трьох метрів).

Після перерви суперники вийшли на поле в повністю оновлених складах (лише в "Таврії" у воротах залишився Стойко). Ініціативою (й ігровою, і територіальною) володіли кримчани, але підопічні Олега Тарана небезпечно контратакували (зокрема в дебюті тайму після розіграшу кутового Сергій Мотуз з меж воротарської пробив у поперечку).

У таврійців завершальні удари відверто не йшли: із забійних позицій не влучали у ворота Платон (двічі), Галюза, Зборовський, Луценко, Бредун, Ідахор. На 81-й хвилині Ідахор, правда, змусив кіпера "Кривбасу" Андрія Федоренка вийняти м'яч із сітки своїх воріт, але арбітр гол не зарахував, визначивши в нігерійця положення "поза грою".

Незважаючи на всі намагання, "Таврії" так і не вдалося відігратися.

"Таврія": 1-й тайм — Стойко, Олефір, Карамушка, Свідерський, Ференчак, Дудник (Ковпак, 26), Корнев, Голайдо, Любенович, Гігадзе, Батальський; 2-й тайм — Стойко, Йокшас, Хайдушек, Джуричич, Галюза, Маркович, Бредун, Зборовський, Луценко, Фецул (Ідахор, 70), Платон.

"Кривбас": 1-й тайм — Дейнеко, Комарницький, Дурай, Ковальчук, Хромих, Свиридов, Андрієнко, Штурко, Гришин, Каракевич; 2-й тайм — Федоренко, Сердюк, Силагайліс, Грицай, Опря, Максимов, Карпенко, Богомазов, Кобахідзе, Мотуз, Мелашенко.

26 червня в Євпаторії "Таврія" і "Кривбас" проведуть ще один спаринг.

ДНІПРО

Гравці "Дніпра" В'ячеслав Сердюк і Олександр Кобахідзе вирушили в табір криворізького "Кривбасу". Передсезонну підготовку вони пройдуть в команді

Олега Тарана, і якщо справлять сприятливе враження на тренерський штаб криворіжців, залишаться в цьому клубі на правах оренди.

Підготував Олександр ОЗІРНИЙ.

ОБОЛОНЬ

Столична "Оболонь", яка після чотирьох років повернулася до вищого дивізіону, розпочне підготовку до нового сезону з 28 червня. Нікуди команда не виїжджатиме, а готуватиметься до перших турів прем'єр-ліги в Бучі (під Києвом), Києві та на своїй базі "Сокіл", що в Пущі-Водиці (теж під Києвом).

Поки що в кадрових питаннях команди крапки не поставлено. За словами керівництва клубу, в кадровій політиці надана повна довіра тренерському штабу на чолі з Юрієм Максимовим. Команда збереться після відпустки в Бучі, і тоді будуть прийняті перші рішення щодо можливих змін в команді. Достеменно відомо, що кияни збираються підсилитися, і це буде близько п'яти-шести гравців з досвідом виступу в прем'єр-лізі. Вже зараз деякі "на олівці". Зі складу, який виборів путівку до прем'єр-ліги, швидко за все, ніхто не піде — не хоче тренерський штаб коригувати ігровий колектив, який набув зіграності.

Формується зараз, за словами керівників "Оболоні", і склад дублерів. Молодь, до речі, вже почала працювати. Очолив команду дублерів один із лідерів команди, багаторічний капітан "півоварів" В'ячеслав Нивинський, який завершив ігрову кар'єру. В'ячеслав працюватиме з найближчим резервом у парі з колишнім партнером по захисній лінії "Оболоні" Сергієм Конюшенком. Останній, нагадаємо, раніше завершив ігрову кар'єру і працював останнім часом у команді помічником головного тренера.

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

НОВІ ПЕРЕВАЛИ "КАРПАТ"

ПІДСУМКИ ВИСТУПІВ ЛЬВІВСЬКОЇ КОМАНДИ В СЕЗОНІ-2008/09

С. Кузнецов — відкриття нинішнього року.

Порівняно з попереднім чемпіонатом "Карпати" піднялися на одну сходинку в турнірній таблиці. З одного боку, це добре, а з іншого — підопічним білоруського фахівця Олега Кононова не вдалося позмагатися за місце в єврокубках. "Загалом ми незадоволені нашим виступом у сезоні, — зізнався наставник "Карпат". — Прагнули потрапити в п'ятірку чи бодай фінішувати поблизу неї — цього не сталося. Це перший рік нашої спільної роботи — моєї та гравців. А такий час, як правило, ознаменовується пошуком відносин між тренером та командою, оптимальної гри. Нам серйозно бракувало стабільності, а це, як відомо, і є ознакою класу".

Так, для Олега Кононова це був дебютний сезон в Україні, і він

приїхав до Львова з новою тактичною схемою "4+3+3", де акцент робився на атакуючий футбол з трьома нападниками. Перед початком чемпіонату ряди "Карпат" поповнили Всеволод Романенко із "Закарпаття" та серб Іван Мілошевич із "Младості". "Зелено-білі" команда стартувала невдало. В перших трьох турах карпатівці спромоглися набрати лише одне очко, правда, відібравши його в діючого на той час чемпіона "Шахтаря". А перша в

прем'єр-лізі перемога "Карпат" зафіксована в грі з іншим представником Донбасу — "Іллічівцем" після єдиного у цьому матчі гола Сергія Пшеничних.

А далі сумна безвиграшна смуга "Карпат" знову розтягнулася на шість турів, у яких львів'яни забили лише два голи. У цей проміжок часу "Карпати" дозаявили нападника Сергія Кузнецова з російської "Ности" та вихованця школи французького "Ліона" Александра Гурулі, сина відомого в минулому грузинського футболіста Гі Гурулі. І "зелено-білих" прорвало лише 19 жовтня в Симферополі, де "Таврія" капітулювала з красномовним рахунком 1:4. В наступному турі вболівальники "Карпат" чекали домашньої перемоги над запорізь-

ким "Металургом", та дарма — нічия 0:0. І після розгромної поразки "Карпат" у Києві від "Динамо" всі з нетерпінням чекали на домашню гру "зелено-білих" з іншим столичним клубом "Арсеналом".

"Канонірів" "Карпати" перемогли — 3:2, як і в наступній грі у львівському дербі ФК "Львів" — 4:2. Зауважимо, що в цих двох матчах по разі відзначився Сергій Кузнецов, який у підсумку з 10-ма голами стане найкращим бомбардиром "Карпат".

Тож в першій частині чемпіонату "Карпати" в 17-ти турах набрали 19 очок і пішли на зимову перерву на 10-му місці.

Під час міжсезоння в складі "Карпат" відбулися кадрові зміни. Залишили клуб Максим Фещук ("Таврія") та Самсон Годвін ("Шахтар" Караганда, Оренда), у "Карпати-2" був переведений Володимир Федорів. А єдиним новачком став сербський захисник Неманья Тубич ("Чукарички"). І вже в ході весняної частини дебютував у "Карпатах" оборонець Євген Тарасенко, відомий за виступами в черкаському "Дніпрі".

І феєричні виступи "Карпат" у березні примусили говорити про львівську команду всю Україну. Справді, підопічні Олега Кононова здобули три перемоги поспіль з великим рахунком, обігравши "Чорноморець" — 3:0, "Іллічівець" — 5:1 та "Кривбас" — 3:0. У цих трьох матчах 6 (!) голів записав до свого активу Сергій Кузнецов.

Якби тоді хтось сказав, що в наступних дев'яти турах "Карпати" проведуть лише чотири голи і не здобудуть жодної перемоги, то ніхто б, мабуть, не сприйняв це всерйоз. Але саме так і сталося.

Чому розпочалася серія невдач? Ось думка Олега Кононова: "Ми гарно підготувалися до другої частини сезону, добре провели товариські матчі і от з цим позитивним настроєм розпочали чемпіонат. Так склалося — і це чудово — вдало провели перший матч і потім вже діяли саме на цьому рівні позитивних емоцій. Хотілося продовжити цю серію, але... Чому розпочалася серія невдач? Тут усього трохи: молодість наших гравців, недосвідченість, були мої помилки як тренера, недопрацювання загалом у клубі. Крім усього, після гри з "Дніпром" ми мали перерву в чемпіонаті і, вважаю, під час неї попрацювали не так ефективно, як хотілося. На це були різні причини — погода, поля. Брак стабільності й визначив наше місце в турнірній таблиці — одну гру добре зіграємо, іншу — провалимо".

Найбільш пам'ятними в сезоні для вболівальників "Карпат" були два матчі проти земляків з ФК

"Львів", де перемогу святкували "зелено-білі" — 4:2 та 2:1. За словами Олега Кононова, "перша гра була емоційно складніша — ми поступалися, але відігралися й показали хороший футбол. У другому матчі також був серйозний підтекст — ФК "Львів" потрібно було брати очки, аби залишитися в прем'єр-лізі. Але в нас була своя мотивація — нам потрібно було реабілітуватися перед вболівальниками за попередні поразки. Крім цього, це ж було дербі, й ми грали за свою честь".

ЦИФРИ ТА ФАКТИ ВИСТУПІВ "КАРПАТ" У СЕЗОНІ-2008/09

— Головний тренер "Карпат" Олег Кононов задіяв 25 гравців, 11 з яких дебютували в складі "зелено-білих". Найстаршим гравцем був Всеволод Романенко (24.03.1977 р.н.), наймолодшим — Сергій Зеньов (20.04.1989 р.н.).

— "Карпати" провели 1500-й офіційний матч у своїй історії — у Львові з "Кривбасом".

— Зафіксовано один хет-трик, коли Сергій Кузнецов тричі відзначився в Маріуполі з "Іллічівцем" та один його дубль, у Львові — з "Чорноморцем".

— "Карпати" вперше в чемпіонатах України провели на виїзді п'ять м'ячів в Маріуполі.

— "Зелено-білі" побачили перед

УСІ МАТЧІ

1. Металург Д — Карпати — 1:0
2. Карпати — Шахтар — 1:1
3. Чорноморець — Карпати — 3:0
4. Карпати — Іллічівець — 1:0
5. Кривбас — Карпати — 1:1
6. Карпати — Дніпро — 0:0
7. ФК Харків — Карпати — 1:1
8. Карпати — Металіст — 0:2
9. Зоря — Карпати — 1:0
10. Карпати — Ворскла — 0:0
11. Таврія — Карпати — 1:4
12. Карпати — Металург Зп — 0:0
13. Динамо — Карпати — 4:0
14. Карпати — Арсенал — 3:2
15. ФК Львів — Карпати — 2:4
16. Карпати — Металург Д — 1:1
17. Шахтар — Карпати — 1:0
18. Карпати — Чорноморець — 3:0
19. Іллічівець — Карпати — 1:5
20. Карпати — Кривбас — 3:0
21. Дніпро — Карпати — 1:0
22. Карпати — ФК Харків — 0:2
23. Металіст — Карпати — 1:1
24. Карпати — Зоря — 1:1
25. Ворскла — Карпати — 2:1
26. Карпати — Таврія — 0:1
27. Металург Зп — Карпати — 0:0
28. Карпати — Динамо — 1:4
29. Арсенал — Карпати — 4:0
30. Карпати — ФК Львів — 2:1

собою 47 жовтих та три червоні картки.

— "Карпати" тричі пробивали пенальті (2 голи), а у ворота львів'ян суперники 8 разів виконували 11-метрові удари (7 голів).

Юрій НАЗАРКЕВИЧ.

ОПТИМАЛЬНИЙ СКЛАД

Кожанов — найкращий правий півзахисник прем'єр-ліги. (На думку В. Баняса).

РЕКОРДИ І АНТИРЕКОРДИ: КОМАНДНІ

Показники	В чемпіонатах СРСР	В чемпіонатах України
Найбільше ігор в чемпіонаті	48 (1965, 1979, 1981)	34 (1993/94, 1994/95, 1995/96, 2004/05, 2005/06)
Найменше ігор в чемпіонаті	15 (1976 — весна та осінь)	18 (1992)
Найбільше кількості перемог в чемпіонаті	27 (1968, 1979)	25 (2005/06)
Найменша кількість перемог в чемпіонаті	5 (1971)	5 (1992)
Найбільша кількість нічий в чемпіонаті	18 (1971)	10 (1995/96, 1998/99, 2006/07, 2008/09)
Найменша кількість нічий в чемпіонаті	4 (1976 весна)	4 (1999/2000)
Найменша кількість поразок в чемпіонаті	4 (1976 — весна та осінь)	4 (2005/2006)
Найбільша кількість поразок в чемпіонаті	19 (1981)	16 (2003/04)
Найбільша кількість забитих м'ячів	89 (1979)	54 (1998/99)
Найменша кількість забитих м'ячів	22 (1976 осінь)	15 (1992)
Перемога з найбільшим рахунком	8:0 ("Неман", Гродно, 1968)	5:0 "Чорноморець", 1999/2000
Поразка з найбільшим рахунком	0:5 ("Пахтакор" Ташкент, Динамо" Таллінн, 1964)	1:6 "Кремль", 1995/96, 0:5 ("Шахтар", 2003/04)
Найкраща різниця м'ячів	+49 (1968)	+39 (2005/06)
Найгірша різниця м'ячів	-23 (1980)	-17 (2003/04)

РЕКОРДИ І АНТИРЕКОРДИ: ІНДИВІДУАЛЬНІ

Показники	В чемпіонатах СРСР	В чемпіонатах України
Найбільша кількість матчів	Лев Броварський — 412	Олександр Чижевський — 225
Найбільша кількість голів	Володимир Данилюк — 88	Андрій Покладок — 54
Найбільше голів за сезон	Степан Юрчишин — 42	Іван Гецько, Олександр Паляниця — по 16
Найбільше сезонів в команді	Лев Броварський, Володимир Данилюк — по 13	Богдан Стронцицький — 10
Тренери, які найбільше часу керували командою	Ернест Юст — 242	Мирон Маркевич — 210

КЛУБ ШАНУВАЛЬНИКІВ УКРАЇНСЬКОГО ФУТБОЛУ

Автор-упорядник — **Анатолій Коломієць**

№ 16

Під редактуванням **Володимира Баняса**

ВИЗНАННЯ НАЙКРАЩИХ В УКРАЇНСЬКОМУ ФУТБОЛІ

(Продовження. Початок див. "УФ" №№ 39, 43, 58, 62, 64, 67, 71, 75 і 82)

Нам залишилося ще розглянути не так вже й багато досягнень українських футболістів на республіканському рівні у довоєнний період для визначення серед них найкращих. По-перше, це досягнення в першості Української СРР. І почнемо ми це дослідження з розповіді про футболістів, які були призерами першості УСРР серед збірних міст України.

Як багатьом відомо, перший чемпіонат УСРР було проведено 1921 року в Харкові (столиці УСРР до 1934 р.) в рамках турніру першої губернської олімпіади, яка переросла у Всеукраїнську, за участю восьми збірних, де в фіналі зустрілися збірні Харкова й Одеси. Перемогли харків'яни — 2:0.

Одеси, у фіналах 1921 та 1922 років, на жаль, не відомий, але теж з великою вірогідністю є можливість вважати учасниками матчів цих турнірів одеситів: **Типікіна, Садкевича, Романа, Шварца, Котова, Чорнобильського, А.Когена, Сердюка** — "Шульця" (який тільки-но перебрався з Миколаєва), **Дранкера, Злочевського, Левкова**.

Відомі й склади півфіналістів цих змагань. Так, у збірній Миколаєва (за даними першого статистика українського футболу І.В.Миронова, наведеними в книжці О.Двойнисюка і Б.Кутובה "Футбольный Николаев") грали 1921 року: **Войтенко, С.Грушин, Миронов, В.Грушин, П.Полегенький, Т.Грушин, Белухін, Кондратенко, Рябов, Г.Полегенький, Артемов** та 1922 року — **Норов, Андросов, С.Грушин, Дмитрієв, Шкапін, Т.Грушин, Кондратенко, Рябов, Г.Полегенький, Кураба, П.Полегенький**. У збірній Києва 1922 року грали

двічі — **Варженінов, Губарев, Левін, К.Фомін, Семенов, Володимирський, Паровишников** (усі — Харків);

один раз — **С.Грушин**, Романовський, Ус, Костиков, **Романенко**, Колотухін, Бандурин, Лазуненко, Макеев, **Вінніков**, Кравченко, **Пономаренко, Москвін**, Бобрішев, Слепов, **Бабкин**, Шведов, **Куликов, Кирилов, Зуб** (усі — Харків); **Іззовський**, Денисов, Весеньев, Долгов, **Піонтковський, Тютчев, Садовський, Коротких, Сердюк** — "Шульц", **Малхасов, Свиридовський**, Вавілов (усі — Київ); **Маховський, Губарев, Александровський, Чижів, Белов, В.Кривошеев, Бутенко, Гребер**, Андреев, Бородин, Білий, **Лайко, Корнілов**, Забуга, **Л.Кривошеев, М.Старостин** (усі — Дніпропетровськ).

Другими призерами чемпіонату УСРР були:

тричі — **Злочевський, Котов, Чорнобильський** (усі — Одеса); двічі — **Типікін, Садкевич, Роман, Шварц, А.Коген, Сердюк, Дранкер, Левков** (усі — Одеса); **Іззовський, Тютчев, Путистін, М.Балакін, Махия** (усі — Київ); **Навольнев** (Юзівка і Донбас), Манов, Тяжлов, Терентьев (усі — Горлівка і Донбас);

один раз — **Прохоров, А.Головнов, Щербаков, Єпіфанцев, Безкровний, Алексеев, Я.Головнов, Дошечкин, Єгоров, Петров, Разогрьонов, Зотов, Даар** (усі — Юзівка); **Карпенко, Жук, Піонтковський, Кравченко, Штрауб, Коваль, Зінкевич, Прокоф'єв** (усі — Одеса); **Булгаков, Цофнас, С.Грушин, Деркаченко, Гичкин, Кондратенко, Г.Полегенький, Смоленський, Печений, Войтенко, Денисов** (усі — Миколаїв); **Новиков, Бушной, Баранцев, Плехих, Пащенко, Медведев, Гунас, Усачів, Лівенцев, Нижегородцев** (усі — Горлівка); **Бабкин, Кладько, Семенов, М.Фомін, Привалов, Капустін, Володимирський, Шпаковский, Міщенко, Паровишников, Старусев** (усі — Харків); **Ферузо, Кринін, Константиновський, Козлов, Закутський, Заварнов, Сичов, Шиловський, Наумов** (усі — Донбас); **Весеньев, Сипкін, Шиловський, Щегоцький, Коротких, Піонтковський, Пржепальський, Правоверов, Клименко, Кузьменко, Гончаренко, Комаров, Коровников, Потапов** (усі — Київ).

Третіми призерами чемпіонату УСРР були: **Попов, Дошечкин, Стерніков, Навольнев, Прохоров, Щербаков, Головнов, Даар, Єпіфанцев, Сурков, Безкровний** (усі — Донбас); **Москвін, Чистов, Михлін, Штрауб, Піонтковський, Малхасов** (усі — Одеса); **Іванов, Булгаков, Денисов, Деркаченко, Козлов, С.Грушин, Печений, Сердюк** — "Шульц", **Г.Полегенький, Кондратенко, Гичкин** (усі — Миколаїв); **Москвін, Кирилов, Місєва, М.Фомін, В.Фомін, Рогозянський, Куликов, Привалов, Лесной, Грєберг, Копійко, Паровишников, Лівенцев, Стеценко, Тешенко, Тимченко, Бретель, Шведов** (усі — Харків).

Півфіналістами чемпіонату УСРР були:

тричі — **Г.Полегенький** (Миколаїв);

двічі — **С.Грушин, П.Полегенький, Т.Грушин, Кондратенко** (усі — Миколаїв);

один раз — **Войтенко, Миронов, В.Грушин, Белухін, Рябов, Артемов, Норов, Андросов, Дмитрієв, Шкапін, Гальперін, Кураба**, Завгородній, Кульчицький, **С.Смирнов, Деркаченко, Курдюков, Гичкин, І.Смирнов, Козлов, Жиров, В.Смирнов** (усі — Миколаїв); **Ямковий, Лобковський, Ліссов, Зенчик, Ейнеке, Курбатов, Єгоров, Бардадим, Крупницький, Товаровський, Міллер, Швецов** (усі — Київ).

Четвертими призерами чемпіонату УСРР були: **Павлов, Філіппов, Алпатов, Лабадаш, Губарев, Гусев, Луньов, Лобанів, Куцев, Пузанов, Белокуров, Зайцев, Рокши** (усі — Дніпропетровськ); **Михальченко, Шпак, Віцех, Баранов, Марченко, Хижников, Іванов, Бесєдін, Галинський, Сердюк** — "Шульц", **Пантелеєв, Курабо, Ільїн, Котов, Конторович, Палаєв, Белов, Фрідман** (усі — Одеса).

Тепер щодо досягнень футболістів кращих показових команд ДСТ і відомств України у першостях УСРР, які перетворилися на розіграш Кубка УСРР і були вже на сторінках "УФ" розглянуті й підсумовані у №45 за 31.02.2009 р. в розробці В.Баняса за участю відомого статистика Ю.Яцини.

Ці змагання за участю найкращих команд України проводилися у довоєнний період тричі — 1936, 1937 і 1938 років. Спочатку навесні 1936 року було вирішено провести першість УСРР серед цих команд і в фіналі 24 червня визначився чемпіон УСРР у матчі між "Динамо" Київ і "Динамо" Одеса. Перемогли кияни з рахунком 6:0. Наступного року вирішили нагороджувати переможців цих змагань спеціальним призом, але його виготовили тільки наприкінці розіграшу, тому спочатку цей розіграш називали черговим чемпіонатом УСРР, а коли приз для переможців був готовий, його назвали Кубком України і вручили після завершення фінального матчу 18 травня 1937 року між київськими та одеськими динамівцями. Перемогли знову кияни (4:2) і стали володарями Кубка України. В наступні роки боротьба велася саме за цей почесний приз, і змагання називалися розіграшем Кубка України. На жаль, найсильніші українські команди в цьому розіграші брали участь до війни тільки 1938 року. Тоді володарем Кубка України знову стало "Динамо" Київ, яке в фіналі 15 жовтня переграло своїх земляків ("Локомотив" Київ) з рахунком 3:1.

Хто ж з українських футболістів був переможцем цих змагань, а хто фіналістом?

Підрахунки дали наступні результати:

тричі переможцями були київські динамівці — **В.Шиловський** (забив п'ять голів), **М.Махия** (три голи), **М.Гончаренко** (один гол), **В.Правоверов, О.Клименко, І.Кузьменко** та **П.Комаров**;

двічі — київські динамівці **К.Щегоцький** (один гол), **М.Коротких** (один гол), **М.Трусевиц, Ф.Тютчев** і **І.Ліфшиць**;

по одному разу перемагали київські динамівці: **П.Лайко** (один гол), **М.Путистін** і **А.Іззовський** (серед них був і Б.Афанасьєв, але вважати його

українським футболістом не можна).

Двічі фіналістами були одеські динамівці — **А.Орехов** (1 гол), **О.Михальченко, М.Табачковський, М.Хижников, М.Хейсон, В.Токар, М.Гичкин, М.Малхасов** і **І.Сосицький**;

по одному разу — одеські динамівці **П.Чистов, Мельник, М.Кравченко, М.Волін, П.Калашников** і **І.Борисевич** та київські залізничники — **О.Шацький** (один гол), **В.Кустовський, О.Галкін, М.Балакін** і **К.Авраменко** (на жаль, повний склад команди "Локомотив" у фіналі 1938 року не відомий).

Також відомі й півфіналісти: 1936 р. — "Локомотив" Київ: **Сорін, Тимофеев, Пржепальський, Францев, Філіппович, Долгов, Головинський, Сопін, Ф.Кузьменко, М.Балакін, Галкін**; команда з-ду ім. **Леніна Дніпропетровськ**: **Загоровський, Смирнов, Бутенко, Белов, Серьогін, Писарев, Шпиньов, Рибников, Єгурнов, Бєлий, Забуга, Курчанов, Гоцелюк, Приймак, Кононенко, Шитів**.

1937 р. — "Динамо" Дніпропетровськ: **Губарев, Маховський, Чижів, Александровський, Бородин, Старостин, Кривошеев, Блашук, Фесенко, Коломієць, Грачов, Ступаков, Горохов, Зараза**; "Динамо" Харків: **Паровишников, Василюв, Куликов, Привалов, Стеценко, Кирилов, М.Фомін, В.Фомін, Терещенко, Федоров, Якубович, Місєв**.

1938 р. — "Динамо" Одеса: **Михальченко, Волін, Табачковський, Чистов, Хижников, Токар, Калашников, Хейсон, Гичкин, Малхасов, Орехов, Сосицький, Борисович**; "Сталь" Костянтинівка: **Кулешів, Новиков, Шеремет, Прийменко, Онищенко, Климов, Горобець, Яковлев, Кононенко, брати Ломови та Бондаренко**.

Наведені вище футболісти грали в фінальних матчах змагань, а тому повноправно вважаються переможцями та призерами-фіналістами. Однак, можливо, були й такі, хто зіграв не менше половини матчів і на попередніх етапах розіграшів, а в фіналі з якихось причин не змогли взяти участі. Та, на жаль, ми не змогли таких виявити через відсутність інформації про склади команд у попередніх матчах. Можливо, хтось з читачів має точнішу інформацію, то просимо навести її з обов'язковим посиланням на джерело її отримання. Вона обов'язково буде опублікована на наших сторінках і стане у нагоді при подальших дослідженнях.

І, нарешті, маленька поправочка: у №7 нашого клубу за 23.04.2009 р. було вказано, що півфіналістами чемпіонату СРСР 1932 року були збірна Харкова та збірна Донбасу. Але все ж варто відзначити, що коли вже збірна Харкова виїхала з Москви, то на змагання прибула з запізненням з поважних причин збірна Ташкента, з якою збірна Харкова у чвертьфіналі так і не зіграла. Тоді було вирішено провести втішний матч за третє місце між збірними Донбасу й Ташкента. Збірна Донбасу в цьому матчі перемогла (3:1), тому її треба вважати третім призером цього чемпіонату, а збірну Харкова — четвертим.

Перше відоме фото чемпіонів України — збірної Харкова 1922 р. (зліва направо): знизу — **Ордин, Казаков, Романенко, Лазуненко**; середній ряд — **Алфьоров, Варженінов, Капустін, Макеев**; стоять — **Вінніков, Левін, Натаров, Шпаковский, Бєм, Бізєв** та представник **С. Павлов**.

Тільки після випуску чудової книжки Ю.І.Грота "100 лет харьковскому футболу" з'явилась можливість більш-менш точно визначити склад перших чемпіонів УСРР, якими були: **Платов, Кротов, Романовський, Привалов, Капустін, Варженінов, Ус, Костиков, Натаров, Бєм, Міщенко** та **Губарев**.

А вже 1922 року там же, в Харкові, вже в рамках I Всеукраїнської олімпіади чемпіонатом УСРР знову стала збірна Харкова, яка знову перемогла збірну Одеси в двох матчах — спочатку 1:0, а потім, після опротестування, — 2:1. Освіт тут вже склад збірної Харкова наближається до наведеного в брошурі відомого статистика Ю.Яцини "Футбол Украины. Часть 1" і має такий вигляд (на жаль, відомі учасники тільки фінального матчу, а про визначення, хто ж зіграв все ж половину з трьох матчів і мови бути не може): **Романенко, Кротов, Колотухін, Привалов, Варженінов, Капустін, Казаков, Бєм, Міщенко, Натаров, Бандурін**, а також з великою вірогідністю можна вважати, що в інших матчах грали **Лазуненко, Алфьоров, Вінніков, Левін, Макеев, Шпаковский** і **Бізєв**.

Склад суперників — збірної

— **Ямковий, Лобковський, Ліссов, Зенчик, Ейнеке, Курбатов, Єгоров, Бардадим, Крупницький, Товаровський, Міллер, Швецов**. Не відомий тільки склад півфіналістів 1921 року — збірної Таганрога (мало хто знає, що це російське місто, як і значна частина кубанського степу, в ті часи входило до складу Донецької губернії Української СРР).

Перелічені призерів наступних восьми чемпіонатів УСРР серед збірних команд міст України 1923, 1924 і 1927 років (усі три в рамках Всеукраїнських Спартакіад), 1928, 1931, 1932, 1934 і 1935 років важкувато, бо це займатиме досить велику кількість сторінок нашого клубу. Тому для тих, кому цікава ця інформація, перелічимо усіх призерів 10 чемпіонатів за кількістю здобутих ними призових місць (з деякими, звичайно, припущеннями, бо білих плям і в ці роки досить багато).

Чемпіонами УСРР були:

7 разів — **Привалов** (Харків);

6 разів — **Бєм** і **В.Фомін** (обидва — Харків);

5 разів — **Капустін, Кротов, Міщенко, Норов** (усі — Харків);

4 рази — **Казаков** (Харків);

тричі — **Натаров, Алфьоров, Шпаковский, М.Фомін, Кладько, Лесной** (усі — Харків);

ЗБІРНА УКРАЇНИ У ДОВОЄННІ ЧАСИ (1925-1935 рр.)

(Продовження. Початок див.
"УФ" №№82, 86 за 11,
18.06. 2009 р.)

Вже в серпні 1929 року збірну республіки спробували сформувати з найкращих гравців дещо більшого числа міст України. Вперше до збірної УСРР були включені й київські футболісти, коли ця збірна повинна була зустрітись в заздалегідь визначеному офіційному матчі в Харкові зі збірою робітничих клубів Нижньої Австрії. Перед цією зустріччю австрійська команда відвідала Київ і провела два матчі (виграла в "Динамо" Київ і прогнала збірний профспілок Києва), а в Харкові за день до матчу перемогла збірну металістів столиці України. Тобто суперник був обраний не з рядових на той час команд СРСР. Ця команда не перший рік приїжджала до СРСР, і в більшості матчів перевага була на боці австрійських футболістів.

24 серпня в харківській газеті "Пролетарій" був опублікований склад збірної УСРР до цього матчу: **Іван Клименко** (Одеса) — Бобришев (Харків), Петро Семенов (Харків) — Капустін (Харків), **Андрю Жорданія** (представляв Дніпропетровськ), Іван Привалов (Харків) — **Михайло Малхасов** (Київ), Олександр Штрауб (Одеса), Яків Альфоров (Харків), Микола Кротов (Харків), **Михайло Печений** (Київ).

27 серпня на харківському стадіоні "Металіст" відбувся матч зі **збірою Нижньої Австрії**. Це була перша участь київського футболіста Михайла Печеного (зовсім недавно ще гравця Миколаєва) в матчі в складі збірної УСРР. А замість Малхасова вирішили поставити харків'янина Шпаковського. Вже в першому таймі збірна УСРР вела в рахунку — 3:1 (перший гол забив М.Кротов, потім два голи забив одесит О.Штрауб), а перед закінченням матчу було забито ще одного м'яча (Я. Альфоров) і кінцевий рахунок цього поединку — **4:1** на користь збірної УСРР. В наведеному протоколі матчу вказаний увесь склад збірної Нижньої Австрії з 13 футболістів, які приїхали до СРСР, згідно публікації в журналі "Физкультура и спорт" (Москва) №40 за 5.10.1929 р.

До речі, восени профспілка металістів УСРР готувалася послати свою футбольну збірну до Австрії, і для об'єктивного відбору кандидатів у цю збірну в Харкові була проведена серія контрольних матчів. До **збірної металістів УСРР** увійшли вісім представників Харкова (Бабкін, Бобришев, Семенов, Шведов, Капустін, Ус, Альфоров і Костилов) та сім представників з інших п'яти міст — Горлівки, Сталіно, Дніпропетровська, Києва та Миколаєва. Зокрема, з Києва кандидатами до складу збірної Київський райком металістів запросив воротаря Федорова з команди заводу "Фізико-хімік" і півзахисника Турковського з команди заводу "Більшовик", а з Миколаєва — Віктора Омельченка. Перший контрольний матч між збірою металістів та збірою міст

України (з інших джерел — збірою Харкова) завершився перемогою металістів — 5:2. Однак поїздка команди до Австрії так і не відбулася — керівництво футболом республіки вирішило, що їхати за кордон програвати — це не в правилах будівників нового життя.

1930 рік також не обійшовся без скликання збірної республіки. **7 червня в Харкові** відбувся матч збірної УСРР зі **збірою Москви**. До складу збірної УСРР увійшов київський динамівець Малхасов і миколаївець **Войтенко**, але, на жаль, вони в матчі участі не брали. Однак вперше з'явилися на полі у формі збірної України одесит **Микола Кравченко**, миколаївець **Марко Гичкін** і артемівець **Лівенцев**. Матч завершився нічийним результатом — **2:2**.

А **3 липня** збірну УСРР приймала **збірна РСФРР**, і цього разу в складі збірної грали Малхасов і ще один київський динамівець — Михайло Печений. Вперше в цьому матчі честь збірної України захищав харків'янин Паровишников. Матч було присвячено до роботи в Москві XVI з'їзду партії, і на стадіоні "Динамо" було 50 000 глядачів. Перший тайм закінчився з рахунком 1:0 на користь російських футболістів. На сьомій хвилині другого тайму рахунок збільшився, а через три хвилини став 3:0. Ще через чотири хвилини — 4:0, а далі збірна РСФРР довела його до розгромного — 5:0. Тільки після цього українські футболісти схаменулися та на 78-й хвилині забили один гол, а через кілька хвилин — і другий. Забив його киянин Малхасов, і цей гол став першим голом, забитим київськими футболістами в матчах за збірну УСРР. У підсумку матч завершився поразкою збірної УСРР — **2:5**. Що особливо було прикритим, так це дуже не зіграні дії лінії нападу.

6 липня зустріч збірних РСФРР і УСРР повинна була повторитися, але розпочався проливний дощ, і матч відмінили. А вже **14 липня**, через те, що ленинградці, які входили до складу збірної РСФРР, не приїхали, зі збірою УСРР зустрілися футболісти **збірної Москви**. У ворота збірної України в цьому матчі вперше став харків'янин **Олександр Бабкін**, а також вперше грав у нападі артемівець (вже до цього часу харків'янин) **Лівенцев**. Цього разу кияни в матчі не брали участі, а збірна УСРР перемогла — **2:0**. Як бачите, матч-реванш все ж вдавсь.

Чемпіонат СРСР 1931 року, за задумкою організаторів цих змагань, планувався як складова частина широкомасштабних свят на честь 10-річного ювілею міжнародного Червоного спортивного ітернаціоналу (ЧСІ), який відзначався в першій половині червня. Тому й строки проведення першості організатори обрали дуже вже неоптимальні. До того чемпіонат СРСР був частиною Всесоюзних відбіркових змагань до Всесвітньої робітничої Спартакіади ЧСІ, відкриття якої намічалось на 4 липня у Берліні. ЧСІ тільки й думав будь-якими шляхами нашкодити Олімпійським іграм 1932 року в Лос-Анжелесі. Потрібно було проти-

УКРАЇНСЬКИЙ ФУТБОЛ

ставити цим іграм щось серйозне. От і придумали Всесвітню робітничу спартакіаду в Берліні.

Через те, що все проводилось у ранні терміни, то й змагання були дуже скорочені. В чемпіонаті СРСР збірну РСФРР зненацька й, звичайно, невинувато запустили прямо до фіналу, збірну УСРР — до півфіналу, а збірну ЗСФРР — до чвертьфіналу. Таким чином, усі етапи боротьби, починаючи з 1/16 фіналу, склалися з одного матчу. Змагання пройшли в період з 20 травня по 16 червня.

Таким чином, збірна Української СРР одразу в півфіналі зустрілася 10 червня зі збірою Закавказької СФРР. Незважаючи на те, що матч проходив у Харкові, збірна УСРР прогнала 0:3. В складі збірної УСРР грали вже четверо київських футболістів: **Свиридовський, Тютчев, Малхасов і Садовський**, тому що за тиждень до цього там же, в Харкові, збірна Києва стала чемпіоном УСРР, розгромивши харків'ян на їхньому полі — 3:1. Крім киян, грали одесит Штрауб та миколаївець Г.Полегенький. Тобто Харків був представлений лише п'ятьма гравцями. Цей склад вже охоплював практично усі футбольні центри України й був, що там не кажіть, повноцінним представником республіки. Хоча й програв.

Таким чином, збірна УСРР, яка провела лише один матч і, програвши його збірній Закавказзя 0:3, у підсумку посіла призове третє місце в чемпіонаті.

Шкода, але Спартакіада ЧСІ так і не відбулася. Проти її проведення виступила офіційна влада Німеччини. Тоді в СРСР була проведена "міні II Всесоюзна Спартакіада". Змагання з футболу цієї Спартакіади пройшли з 15 по 19 червня в Москві й, фактично, виявилися традиційним турніром трьох міст — Москви, Ленінграда та Харкова.

За домовленістю минулого року, в Москві цього разу вже традиційно повинна була відбутися зустріч збірних РСФРР і УСРР. Вона була проведена, хоча знову збірна України була вже вкотре замінена збірою Харкова, та ще й без братів Володимира та Миколи Фоміних, Кладько й багатьох інших футболістів. Цього разу українські футболісти "задоволились" поразкою 1:4. Про цей матч в газетах не було нічого надруковано, була тільки замітка в ленинградському журналі "Спартак" за 25.10.1931 року, з якої й протоколу матчу неможливо скласти (навіть дата матчу невідома). Однак матч був офіційний, тому наведемо те, що маємо. Може, хтось з читачів доповнить.

2 травня 1932 року в Москві на стадіоні "Динамо" на честь приїзду турецької урядової делегації в присутності 50 000 глядачів відбувся матч **збірних РСФРР і УСРР**. Судив матч відомий радянський суддя Рябокоп. У складі збірної УСРР грали п'ятеро київських динамівців — **Ідзовський, Свиридовський, Панін, Піонтковський і Прокоф'єв**, при цьому Панін і Прокоф'єв у минулі роки захищали честь збір-

ної РСФРР, але в тому році перейшли до київського "Динамо". Однак це нікого не бентежило: по-перше, Валентин Прокоф'єв — вихованець миколаївського футболу, а по-друге, честь збірної РСФРР вже в кількох матчах в минулі роки захищав вихованець того ж миколаївського футболу Станіслав Леута.

На 15-й хвилині першого тайму українські футболісти забили гол. Але груба гра Селіна спричинила на бійку, до того ж за гру рукою в штрафному майданчику на останніх хвилинах першого тайму збірна РСФРР отримала право на пенальті, й рахунок зрівнявся. В другому таймі російські футболісти тільки на 80-й хвилині забили ще один гол, а от Панін наприкінці матчу пенальті пробив неточно. В результаті — знову поразка від збірної РСФРР — **1:2**.

У зв'язку з наступною зустріччю цих збірних у Харкові на честь Всеукраїнської партійної та комсомольської конференції, ВРФК УСРР вирішила провести 14 червня тренувальний матч першої та другої збір-

них УСРР. Були визначені склади цих команд. У склад першої збірної були включені Ідзовський — К.Фомін, Свиридовський — Привалов, В.Фомін, М.Фомін — **Синиця**, Шпаковський, Зуб, Паровишников, Прокоф'єв, а до складу другої збірної та запасних увійшли **Микола Трусевич**, Бабкін — **Пономаренко, Денисов, Петро Чистов — Шведов**, Піонтковський, Тютчев, **Борис Івін — Жеков, Артем'єв, Ілля Алидарт**, Штрауб, **Морозов, Сердюк** ("Шульц") і Печений. Як бачите, з'явилося багато нових імен — кияни Синиця, Денисов і Сердюк, одесити Трусевич, Чистов, Артем'єв і Алидарт, харків'яни Пономаренко, Шведов і Морозов, а також Івін (Вінниця — Одеса) та Жеков зі Сталіно. Однак через те, що кияни в цей час знаходилися у поїзді до Ленінграда та Москви, замість цього матчу був проведений матч збірної УСРР, складеної з гравців Одеси, Дніпропетровська та Сталіно, зі збірою Харкова, в якому харків'яни, звичайно, отримали перемогу — 5:2.

Протокол матчу:

Збірна УСРР — Збірна Нижньої Австрії - 4:1 (3:1)

27 серпня 1929 р. м. Харків. Ст. "Металіст". Товариський матч. 12 000 гляд.

Суддя: Йоселевич (Харків).

УСРР: Клименко — Бобришев, Семенов — Привалов, В.Фомін, Жорданія — Штрауб, Шпаковський, Альфоров, Кротов, Печений.

Нижня Австрія: Бреттель — Кучка, Креч — Крепелка, Паназль (запасний — Кнігел), Силь — Лихтенштейгер (запасний — Вілтал), Лейхтер, Циска, Гофман, Штольц.

Голи: 1:0 — Кротов (20 хв.), 2:0 — Штрауб (30 хв.), 2:1 — правий край австрійців (35 хв.), 3:1 — Штрауб (37 хв.), 4:1 — ... (87 хв.).

Протокол матчу:

Збірна УСРР — Збірна Москви - 2:2 (1:1)

7 червня 1930 р. м. Харків. Ст. "Металіст". Товариський матч. Дощ. холодно.

Москва: Філіппов — Рушинський, Олександр Старостин — Нікішин, Андрій Старостин, Сгоров — Панін, Іванов, Ісаков, Єлісєєв, Ільїн

УСРР: Норов — Кладько, Семенов — Привалов, В.Фомін, Кравченко — Гичкін, Штрауб, Міценко, Шпаковський, Лівенцев (Губарев, 85 хв.).

Голи: 1:0 — Штрауб (10 хв., пен.), 1:1 — Ільїн (43 хв.), 1:2 — Ісаков (68 хв.), 2:2 — Штрауб (70 хв.).

Протокол матчу:

Збірна РСФРР — Збірна УСРР - 5:2 (1:0)

3 липня 1930 р. м. Москва. Ст. "Динамо". Товариський матч. 50 000 гляд.

Суддя: В.Стрепінсєв (Москва).

РСФРР: Соколов — Пчеліков, Олександр Старостин — Беляков, Батирев, Сгоров — **Валентин Прокоф'єв**, Павлов, Ісаков, Бутусов, Григор'єв.

УСРР: Норов — Кладько, Семенов — Привалов, В.Фомін, М.Фомін — Штрауб, Шпаковський, Малхасов, Паровишников, Печений.

Голи: 1:0 — Павлов (38 хв.), 2:0 — Павлов (52 хв.), 3:0 — Павлов (55 хв.), 4:0 — Павлов (59 хв.), 5:0 — Прокоф'єв (61 хв.), 5:1 — М.Фомін (78 хв.), 5:2 — Малхасов (80 хв.).

Протокол матчу:

Збірна Москви — Збірна УСРР - 0:2 (0:1)

14 липня 1930 р. м. Москва. Ст. "Динамо". Товариський матч. Після сильного дощу, грязюка.

Суддя: Йоселевич (Харків).

Москва: Матвєєв — Пчеліков, Олександр Старостин — Нікішин, Андрій Старостин, Помогась — **Валентин Прокоф'єв**, Павлов, Іванов, Блінов, Ільїн

УСРР: Бабкін — К.Фомін, Кладько — Привалов, В.Фомін, М.Фомін — Штрауб, Шпаковський, Альфоров, Паровишников, Лівенцев.

Голи: 0:1 — Альфоров (42 м.), 0:2 — Шпаковський (54 м.).

Протокол матчу:

Збірна УСРР — Збірна ЗСФРР - 0:3 (0:1)

10 червня 1931 р. м. Харків. Ст. "Металіст". Матч на першість СРСР 1/2 фіналу. 40000 гляд.

Суддя: Васильєв (Москва).

УСРР: Бабкін — Свиридовський, Кладько — Привалов, В.Фомін, Тютчев — Малхасов, Штрауб, Полегенький, Паровишников, Садовський.

ЗСФРР: Салонін — Коротков, Пачулія — Кочар'ян, Жорданія, Анікін — Сжов, Туркія, Сомов, Сорокін, Костилов.

Голи: 0:1 — Сжов (41 хв.), 0:2 — Туркія (...), 0:3 — Костилов (65 хв.).

Протокол матчу:

Збірна РСФРР — Збірна УСРР - 4:1 (1:0)

...10.1931 р. м. Москва. Ст. "Динамо". Товариський матч.

РСФРР: ... — Пчеліков, Єлісєєв, Ільїн, Григор'єв (**В.Прокоф'єв**, 60 хв.), ...

УСРР: ... — (К.Фомін, 46 хв.), ...

Голи: 1:0 — ... (перші хв.), 2:0 — ... (6 хв.), 2:1 — ... (... хв., пен.), 3:1 — Єлісєєв (27 хв.), 4:1 — Прокоф'єв (65 хв.).

Протокол матчу:

Збірна РСФРР — Збірна УСРР - 2:1 (1:1)

2 травня 1932 р. м. Москва. Ст. "Динамо". Товариський матч. 50 000 гляд.

Суддя: Рябокоп (Москва).

РСФРР: Савишєв — Пчеліков, Олександр Старостин — **Станіслав Леута**, Селін, Андрій Старостин — Григор'єв, Єлісєєв, Бутусов, Павлов, Ільїн.

УСРР: Ідзовський — К.Фомін, Свиридовський — Привалов, Піонтковський, М.Фомін — Панін, Шпаковський, Зуб, Паровишников, Прокоф'єв.

Голи: 0:1 — Шпаковський (15 хв.), 1:1 — Леута (44 хв., пен.), 2:1 — Ільїн (80 хв.).

Панін наприкінці матчу не забив пенальті.

Ігросервіс

Сергій ШЕВЧЕНКО:

МОЖЕТЕ ЗАБУТИ ПРО "ІГРОСЕРВІС"

Симферопольський "Ігросервіс" — команда за мірками першої ліги доволі сильна й амбітна. Принаймні, до такого ми з вами звикли. Майже весь чемпіонат колектив Сергія Шевченка боровся за "бронзу" першості. Але, на жаль, не все в сучасному футболі вирішують спортивні здобутки і прагнення до перемоги. Без грошей існувати не зможе жоден футбольний клуб. Одноименну команду фінансувала корпорація "Ігросервіс" — лідер у виробництві й експлуатації сучасної азартної і розважальної техніки в Україні і один з провідних виробників в СНД. Останні події з фактичним припиненням ігрового бізнесу не могли не вдарити по кишені спонсорів, і вони просто не змогли більше фінансувати команду. Без грошей і впевненості в завтрашньому дні команда Сергія Шевченка догравала цей чемпіонат, як могла, і скотилася до середини турнірної таблиці. Про майбутнє і те, чи зможе взагалі існувати ця команда і надалі, я мав бесіду з головним тренером.

— Яке завдання ставило перед початком сезону керівництво клубу?

— Давайте одразу з вами з'ясуємо одне питання. Такої команди, як "Ігросервіс", більше не існує. Можете про неї забути. Всі футболісти отримали статус вільних агентів. Зараз повним ходом іде пошук спонсора.

Боролися ми за третє місце, але коли наприкінці сезону нашому воротареві довелося виходити на поле в формі польового гравця, тут, вибачте, вже в кого тільки руки не опустяться. От ми й змазали кінцівку сезону. Команди не існує, якщо в неї немає спонсора. Ми чекаємо доки нас хтось підбере...

— Ви отримали марку досить безкомпромісної команди, що багато забуває і багато пропускає, такої, що рідко грає внічию, чому в команди такий романтичний підхід до гри?

— Багато забували, тому що атакували. У нас завжди гра будувалася на атаку, бо в кожному матчі ми грали на максимальний результат. А те, що багато пропускали, — не вистачало кваліфікації. Багато хлопців, які тільки вчилися по-справжньому грати у футбол.

— Яким чином велася робота над постійними помилками в обороні?

— У нас були конкретні люди — тренери воротарів, оборонців, які вказували їм на помилки, працювали з командою тактично. Просто не всі хлопці ще всього навчені, от і траплялись прикраси доволі часто.

— З самого початку сезону "Ігросервіс" зарекомендував себе дуже домашньою командою. Чому на виїзді так рідко вдавалось добиватися позитивного результату?

— Не будемо рівнятися до перших двох місць. Скажу вам так: решта команда грала саме за таким принципом, бо вдома грати набагато легше, а спурти по турнірній таблиці можливі в тому випадку, якщо візьмеш пару "зайвих" очок на виїзді. Інколи нам таке вдавалось.

— А що за ситуація з вашими спонсорами, в світлі останніх подій з фактичною відміною гравельного бізнесу?

— Ми працюємо над пошуком нових, інакше так і залишимося безробітними. Всім представникам клубів уже видано трудові книжки... Криза відчувається, а тут ще й цей закон. Наразі я не можу вам сказати, чи заявиться команда на майбутній чемпіонат, чи ні. Але я, на жаль, більше схилився до негативних думок...

Микита КРИЛОВ.

Волинь

У луцькій команді офіційно з'явився перший новий футболіст. Як повідомила прес-служба клубу, контракт із ФК "Волинь" підписав двометровий (його зріст 201 сантиметр) воротар-сенегалець Ісса Ндоє. 23-річний голкіпер перебував у полі зору волинських селекціонерів ще минулого року, але тоді придбати цього висококласного виконавця не вдалося.

ІССА НДОЄ

Дата народження: 12 грудня 1985 року

Місце народження: Тієс (Сенегал)

Зріст: 201 см

Національність: сенегалець

Ісса виступав за національні команди Сенегалу U-16, U-17 та U-21. Також перший (нинішнього літнього міжсезоння) новобранець "Волині" був внесений до списку національної збірної Сенегалу, що готувалася до Кубка Африканських націй 2008 року.

У складі національної збірної Сенегалу провів один матч.

У сезоні 1999-2001 років воротар захищав ворота місцевої команди з Тієса (Сенегал), а в 2001—2004 роках стояв у рамці ще одного сенегальського клубу з Дакара. Із 2006 року Ісса Ндоє виступав в Ірані в команді "Зоб Ахан" (Ісфахан).

Окрім приємної новини щодо придбання гіганта-воротаря, із луцького табору є й не зовсім позитивна звістка про стартовий спаринг нинішнього міжсезоння. На четвертий день свого перебування на тренувальному зборі підопічні Віталія Кварцяного зіграли проти симферопольської "Таврії". Матч виявився надзвичайно багатим на голи й завершився з рахунком 7:2 на користь симферопольців. У лучан дублем після перерви відзначився Рамон Лопес. Вочевидь, головною причиною розгромної поразки команди з Луцька є абсолютна незіграність захисної ланки "Волині", де діяли потенційні новачки колективу, дехто з яких прибув у розташування лучан за день — два до поєдинку.

ФК Львів

Минулого понеділка, 22 червня, ФК "Львів", який очолив новий головний тренер Юрій Беню, вирушив на тренувальний збір до Трускавця.

На цьому етапі підготовки, окрім тренувальних занять, львів'яни проведуть кілька контрольних поєдинків. Є попередні домовленості про спаринги з командою прем'єр-ліги "Металіст" (Харків), а також з представниками першої ліги — луцькою "Волиню" та "Енергетиком" із Бурштина.

Також головний тренер команди визначився зі своїми помічниками. Відтепер асистентами Юрія Беня працюватимуть Сергій Мизін та Андрій Сапуга, які в своїй кар'єрі гравця не один сезон провели в складі "Карпат".

Нива

Тернопільська "Нива", яка достроково підвищилася в класі і з наступного сезону виступатиме в першій лізі, оголосила конкурс на найкращий герб чи емблему, — повідомляє прес-служба клубу.

Роботи прийматимуть до 2 липня. А підсумки оголосять уже наступного дня. Переможець конкурсу отримає цінний приз.

Нагородять автора найкращої емблеми ФК "Нива" в перерві товариського матчу "Нива" (Тернопіль) — "Карпати" (Львів), який відбудеться 6 липня в рамках підготовки до старту чемпіонату.

Дністер

Як повідомила прес-служба клубу, одразу двоє ключових гравців одіонопольського "Дністра" зразка сезону-2008/09 — півзахисник Антон Хромих і нападник Юрій Штурко — вирішили спробувати свої сили в клубі прем'єр-ліги. Обидва футболісти вирушили на перегляд до криворізького "Кривбасу", який із кінця минулого тижня проводить навчально-тренувальний збір в Євпаторії. Доля дуэта з "Дністра" має вирішитися найближчими днями.

Енергетик

Бурштинський "Енергетик", який, попри фінансові негаради, дуже достойно виступив у другому колі сезону-2008/09, поки не може потішити своїх уболівальників бодай якоюсь конкретикою щодо подальших перспектив клубу.

— Доля "Прикарпаття" вирішиться найближчими днями, максимум — до кінця місяця, — повідомив журналістів президент "Енергетика" Анатолій Ревуцький. — Маємо деякі напрацювання, ведемо переговори. Якщо спрацює — будемо вести мову про подальші кроки, ні — вибачайте... Значною мірою ми втримували хлопців у команді за рахунок університету: навчання, військової кафедри... Зараз вони отримують дипломи й важелів впливу на них не залишаться. А взагалі, "виїхали" бурштинці за рахунок патріотизму. Із тим складом, що був восени, ми б першість не завершили...

Нафтовик-Укрнафта

Після закінчення останнього матчу 18-го чемпіонату України, команда "Нафтовик-Укрнафта" пішла відпочивати, — інформує прес-служба клубу. Минулої ж неділі, 21 червня, колектив зібрався в Охтирці, де наразі проводить перший етап навчально-тренувальних зборів.

КАЛЕНДАР МАТЧІВ ПЕРШОГО КОЛА СЕЗОНУ-2009/10

<p>1 ТУР 17 — 19 липня ПФК Севастополь — Зірка Нива — ФК Львів Десна — Геліос Енергетик — Кримтеплиця Ігросервіс — Сталь Динамо-2 — ФК Харків Прикарпаття — Фенікс-Іллічівець ПФК Олександрія — Нафтовик-Укрнафта Дністер — Волинь</p> <p>2 ТУР 25 — 26 липня ПФК Севастополь — Нива Нафтовик-Укрнафта — Дністер Фенікс-Іллічівець — ПФК Олександрія ФК Харків — Прикарпаття Сталь — Динамо-2 Кримтеплиця — Ігросервіс Геліос — Енергетик ФК Львів — Десна Зірка — Волинь</p> <p>3 ТУР 31 липня — 1 серпня Нива — Зірка Десна — ПФК Севастополь Енергетик — ФК Львів Ігросервіс — Геліос Динамо-2 — Кримтеплиця Прикарпаття — Сталь ПФК Олександрія — ФК Харків Дністер — Фенікс-Іллічівець Волинь — Нафтовик-Укрнафта</p> <p>4 ТУР 9 — 10 серпня ПФК Севастополь — Енергетик Нива — Десна Фенікс-Іллічівець — Волинь ФК Харків — Дністер</p>	<p>Сталь — ПФК Олександрія Кримтеплиця — Прикарпаття Геліос — Динамо-2 ФК Львів — Ігросервіс Зірка — Нафтовик-Укрнафта</p> <p>5 ТУР 21 — 22 серпня Десна — Зірка Енергетик — Нива Ігросервіс — ПФК Севастополь Динамо-2 — ФК Львів Прикарпаття — Геліос ПФК Олександрія — Кримтеплиця Дністер — Сталь Волинь — ФК Харків Нафтовик-Укрнафта — Фенікс-Іллічівець</p> <p>6 ТУР 26 серпня ПФК Севастополь — Динамо-2 Нива — Ігросервіс Десна — Енергетик ФК Харків — Нафтовик-Укрнафта Сталь — Волинь Кримтеплиця — Дністер Геліос — ПФК Олександрія ФК Львів — Прикарпаття Зірка — Фенікс-Іллічівець</p> <p>7 ТУР 30 — 31 серпня Енергетик — Зірка Ігросервіс — Десна Динамо-2 — Нива Прикарпаття — ПФК Севастополь ПФК Олександрія — ФК Львів Дністер — Геліос Волинь — Кримтеплиця Нафтовик-Укрнафта — Сталь Фенікс-Іллічівець — ФК Харків</p>	<p>8 ТУР 6 — 7 вересня ПФК Севастополь — ПФК Олександрія Нива — Прикарпаття Десна — Динамо-2 Енергетик — Ігросервіс Сталь — Фенікс-Іллічівець Кримтеплиця — Нафтовик-Укрнафта Геліос — Волинь ФК Львів — Дністер Зірка — ФК Харків</p> <p>9 ТУР 11 — 13 вересня Ігросервіс — Зірка Динамо-2 — Енергетик Прикарпаття — Десна ПФК Олександрія — Нива Дністер — ПФК Севастополь Волинь — ФК Львів Нафтовик-Укрнафта — Геліос Фенікс-Іллічівець — Кримтеплиця ФК Харків — Сталь</p> <p>10 ТУР 17 — 19 вересня ПФК Севастополь — Волинь Нива — Дністер Десна — ПФК Олександрія Енергетик — Прикарпаття Ігросервіс — Динамо-2 Кримтеплиця — ФК Харків Геліос — Фенікс-Іллічівець ФК Львів — Нафтовик-Укрнафта Зірка — Сталь</p> <p>11 ТУР 23 вересня Динамо-2 — Зірка Прикарпаття — Ігросервіс ПФК Олександрія — Енергетик</p>	<p>Дністер — Десна Волинь — Нива Нафтовик-Укрнафта — ПФК Севастополь Фенікс-Іллічівець — ФК Львів ФК Харків — Геліос Сталь — Кримтеплиця</p> <p>12 ТУР 27 — 28 вересня ПФК Севастополь — Фенікс-Іллічівець Нива — Нафтовик-Укрнафта Десна — Волинь Енергетик — Дністер Ігросервіс — ПФК Олександрія Динамо-2 — Прикарпаття Геліос — Сталь ФК Львів — ФК Харків Зірка — Кримтеплиця</p> <p>13 ТУР 2 — 4 жовтня Прикарпаття — Зірка ПФК Олександрія — Динамо-2 Дністер — Ігросервіс Волинь — Енергетик Нафтовик-Укрнафта — Десна Фенікс-Іллічівець — Нива ФК Харків — ПФК Севастополь Сталь — ФК Львів Кримтеплиця — Геліос</p> <p>14 ТУР 9 — 11 жовтня ПФК Севастополь — Сталь Нива — ФК Харків Десна — Фенікс-Іллічівець Енергетик — Нафтовик-Укрнафта Ігросервіс — Волинь Динамо-2 — Дністер</p>	<p>Прикарпаття — ПФК Олександрія ФК Львів — Кримтеплиця Зірка — Геліос</p> <p>15 ТУР 17 — 19 жовтня ПФК Олександрія — Зірка Дністер — Прикарпаття Волинь — Динамо-2 Нафтовик-Укрнафта — Ігросервіс Фенікс-Іллічівець — Енергетик ФК Харків — Десна Сталь — Нива Кримтеплиця — ПФК Севастополь Геліос — ФК Львів</p> <p>16 ТУР 23 — 25 жовтня ПФК Севастополь — Геліос Нива — Кримтеплиця Десна — Сталь Енергетик — ФК Харків Ігросервіс — Фенікс-Іллічівець Динамо-2 — Нафтовик-Укрнафта Прикарпаття — Волинь ПФК Олександрія — Дністер Зірка — ФК Львів</p> <p>17 ТУР 31 жовтня — 2 листопада Дністер — Зірка Волинь — ПФК Олександрія Нафтовик-Укрнафта — Прикарпаття Фенікс-Іллічівець — Динамо-2 ФК Харків — Ігросервіс Сталь — Енергетик Кримтеплиця — Десна Геліос — Нива ФК Львів — ПФК Севастополь</p>
---	---	--	---	--

ПІДСУМКИ СЕЗОНУ В ЦЕНТРАЛЬНІЙ ЄВРОПІ: ЧЕХІЯ

За рівнем футбольну першість Чеської республіки я поставив би на четверте місце серед країн Центральної та Східної Європи — після російської, української і турецької. Останній на часі сезон тамтешнього турніру, офіційно озаглавленого "Гамбрінус-ліго" (за назвою відомої марки пива), завершився закономірною (й другою поспіль) перемогою празької "Славії" — клубу, котрий, очевидно, повертає собі реноме національного лідера, фактично втрачене ще в 40-х роках минулого сторіччя.

У "славистів" сьогодні стабільний голкіпер Ваняк; зіграний захист, утворений із трьох футболістів (справа наліво) — Брабець (екс-гравець чеської молодіжки; виступав за московське "Динамо" й владикавказьку "Аланію"), Сухий (кандидат на національну збірну) і Губачек; півзахист, становий хребет команди: праворуч — Янда, двоє опорних — тунісець Белаїд (недавно грав у міланському "Інтері") і словак Свенто, плеймейкер (гравець чеської репрезентації) Ярোলім, ліворуч — М. Черни. Й напад, де виділявся Нецид, уже придбаний московським ЦСКА. Ще минулорічної осені серед гравців, наближених до основи "червоно-білої" команди, був легендарний 35-річний Владімір Шміцер. Однак роки беруть своє — внаслідок частих травм навесні віце-чемпіон Європи-1996 грав дуже мало, відтак нині в Чехії очікують, що Владі оголосить про закінчення славної ігрової кар'єри.

Столітній антагоніст "Славії" — празькі "спартанці" — вже другий сезон поспіль нездатні скинути конкурентів із найвищої сходинки чеського п'єдесталу. Така задача позицій для клубу, котрий уже майже сорок разів перемігав у внутрішніх чемпіонатах, зумовлена, вочевидь, тим, що в сусідів усі гілки клубного управління (менеджмент, селекція, тренер) працюють трохи краще, і це дає загальну перевагу. У складі "Спарти" є варті згадки футболісти: воротар-ветеран Блажек; оборонець (і єдиний "спартанець" — гравець основи національної команди) Кладбирський; серед півзахисників виділю легендарного Бергера — ще одного "живого" срібного призера європейської першості 1996-го; а серед форвардів — івуарійця Вілфреда. Та в "Славії" перевага наявна фактично в кожній лінії, особливо вона помітна в атакуючій. Відтак чемпіонські претензії "бордово-чорних" переносяться на наступний сезон.

Третій гранд національного футболу періоду після саморозпуску ЧССР — ліберецький "Слован" — прогнозовано задовольнився комплектом "бронзи". Дворазовий чемпіон країни не постачає до лав національної команди гравців, балом у колективі правлять легіонери: литовець Радзиневицус і два хорвати — Керич (місцевий король стрільців) і Вулін. Приховані скандали на рівні клубного управління не сприяють його професійному становленню, тому й у сезоні-2009/10 "Словану" доведеться змагатися лише за право участі в Лізі Європи.

До речі, середня відвідуваність чеського чемпіонату сезону-2008/09, за офіційними даними, становила 4674 глядачів на матч — себто майже вдвічі менше, ніж у нас. Як на мене, спричинене це тим, що футбол має статус спорту №2 в цій країні, тоді як королем серед місцевих симпатиків є хокей, якому ЗМІ — друковані, телевізійні й електронні — приділяють помітно більше уваги.

Підготував Володимир БАНАС.

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
1. СЛАВІЯ	30	18	8	4	57-25	62
2. Спарта	30	16	8	6	48-25	56
3. Слован Л.	30	14	10	6	41-28	52
4. Сигма	30	13	9	8	39-36	48
5. Яблонець	30	14	4	12	43-37	46
6. Болеслав	30	12	10	8	39-38	46
7. Теплице	30	12	7	11	33-25	43
8. Пльзень	30	11	10	9	45-38	43
9. Банік	30	11	6	13	38-36	39
10. Чеське Бударовице	30	7	15	8	30-37	36
11. Брно	30	9	8	13	32-36	35
12. Пршибрам	30	9	7	14	30-40	34
13. Богеміанс	30	10	4	16	33-46	34
14. Кладно	30	8	7	15	21-41	31
15. Злін	30	7	8	15	26-49	29
16. Вікторія Жижков	30	5	7	18	27-45	22

СНАЙПЕРИ

1. Андрій Керич ("Слован" Л.) — 15 голів
2. Томаш Нецид ("Славія") — 11
3. Даніель Гуна ("Прибрам") — 11

Кубок чемпіона Чехії.

Кубок Чехії.

Офіційні чемпіонати

ПЕРШІСТЬ ЧЕХІЇ

1912	Спарта
1913	Славія
1915	Славія

СЕРЕДНЬОЧЕСЬКА ЖУПА

1918	Славія
1919	Спарта
1920	Спарта
1921	Спарта
1922	Спарта
1923	Спарта
1924	Славія

ЧЕСЬКО-МОРАВСЬКА ЛІГА

1938/39	Спарта
1939/40	Славія
1940/41	Славія
1941/42	Славія
1942/43	Славія
1943/44	Спарта
1944/45	незавершений

ПЕРША ЛІГА ЧЕСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ

1993/94	Спарта
1994/95	Спарта
1995/96	Славія
1996/97	Спарта
1997/98	Спарта
1998/99	Спарта
1999/00	Спарта
2000/01	Спарта
2001/02	Слован Л.
2002/03	Спарта
2003/04	Банік
2004/05	Спарта
2005/06	Слован Л.
2006/07	Спарта
2007/08	Славія
2008/09	Славія

Переможці (32)

18	Спарта
11	Славія
2	Слован Л.
1	Банік

Офіційні розіграші Кубка

КУБОК ДОБРОЧИННОСТІ

1906	Сміхов	коловий турнір
1907	Сміхов	Спарта
1908	Славія	Сміхов
1909	Спарта	Сміхов
1910	Славія	Сміхов
1911	Славія	Кольн
1912	Славія	Вікторія Жижков
1913	Вікторія Жижков	Славія
1914	Вікторія Жижков	Славія
1915	Спарта	Кладно
1916	Вікторія Жижков	Спарта

СЕРЕДНЬОЧЕСЬКИЙ КУБОК

1918	Спарта	Славія
1919	Спарта	Вікторія Жижков
1920	Спарта	Вікторія Жижков
1921	Вікторія Жижков	Спарта
1922	Славія	Чехи
1923	Спарта	Славія
1924	Спарта	Врсовице
1925	Спарта	Виногради
1925/26	Славія	Виногради
1927	Славія	Спарта
1927/28	Славія	Спарта
1928/29	Вікторія Жижков	Лібен
1929/30	Славія	Кладно
1930/31	Спарта	Славія
1931/32	Славія	Спарта
1932/33	Вікторія Жижков	Спарта
1933/34	Спарта	Кладно
1934/35	Славія	Богеміанс
1935/36	Спарта	Славія
1936/37	Спарта	Славія
1940-в	Вікторія Жижков	Спарта
1941-о	Славія	Пліхнер
1942-о	Богеміанс	Спарта

ЧЕСЬКО-МОРАВСЬКИЙ КУБОК

1940-о	Оломоуц	Простейов
1941-в	Славія	Спарта
1942-в	Славія	Богеміанс
1943	Спарта	Вікторія
1944	Спарта	Вікторія

КУБОК ВИЗВОЛЕННЯ

1945	Славія	Раковник
1946	Спарта	Острава

КУБОК ЧЕХІЇ

1960/61	Дукла	Градец Кралове
1969/70	Готвальдов	Яблонець
1970/71	Пльзень	Спарта
1971/72	Спарта	Дукла
1972/73	Банік	Уніон
1973/74	Славія	Спарта
1974/75	Спарта	Банік
1975/76	Спарта	Кладно
1976/77	Уніон	Спарта
1977/78	Банік	Млада Болеслав
1978/79	Банік	Пльзень
1979/80	Спарта	Богеміанс
1980/81	Дукла	Богеміанс
1981/82	Богеміанс	Дукла
1982/83	Дукла	Богеміанс
1983/84	Спарта	Дукла
1984/85	Дукла	Динамо Ч./Б.
1985/86	Спарта	Дукла
1986/87	Спарта	Славія
1987/88	Спарта	Вітковице
1988/89	Спарта	Славія
1989/90	Дукла	Славія У./Г.
1990/91	Банік	Динамо Ч./Б.
1991/92	Спарта	Банік
1992/93	Спарта	Брно

КУБОК ЧЕСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ

1993/94	Вікторія Жижков	Спарта
1994/95	Градец Кралове	Вікторія Жижков
1995/96	Спарта	Петра
1996/97	Славія	Дукла
1997/98	Яблонець	Петра
1998/99	Славія	Слован Л.
1999/00	Слован Л.	Банік Р.
2000/01	Вікторія Жижков	Спарта
2001/02	Славія	Спарта
2002/03	Теплице	Яблонець
2003/04	Спарта	Банік
2004/05	Банік	Словацько
2005/06	Спарта	Банік
2006/07	Спарта	Яблонець
2007/08	Спарта	Слован Л.
2008/09	Теплице	Словацько

Переможці (82) [Фіналісти (81)]

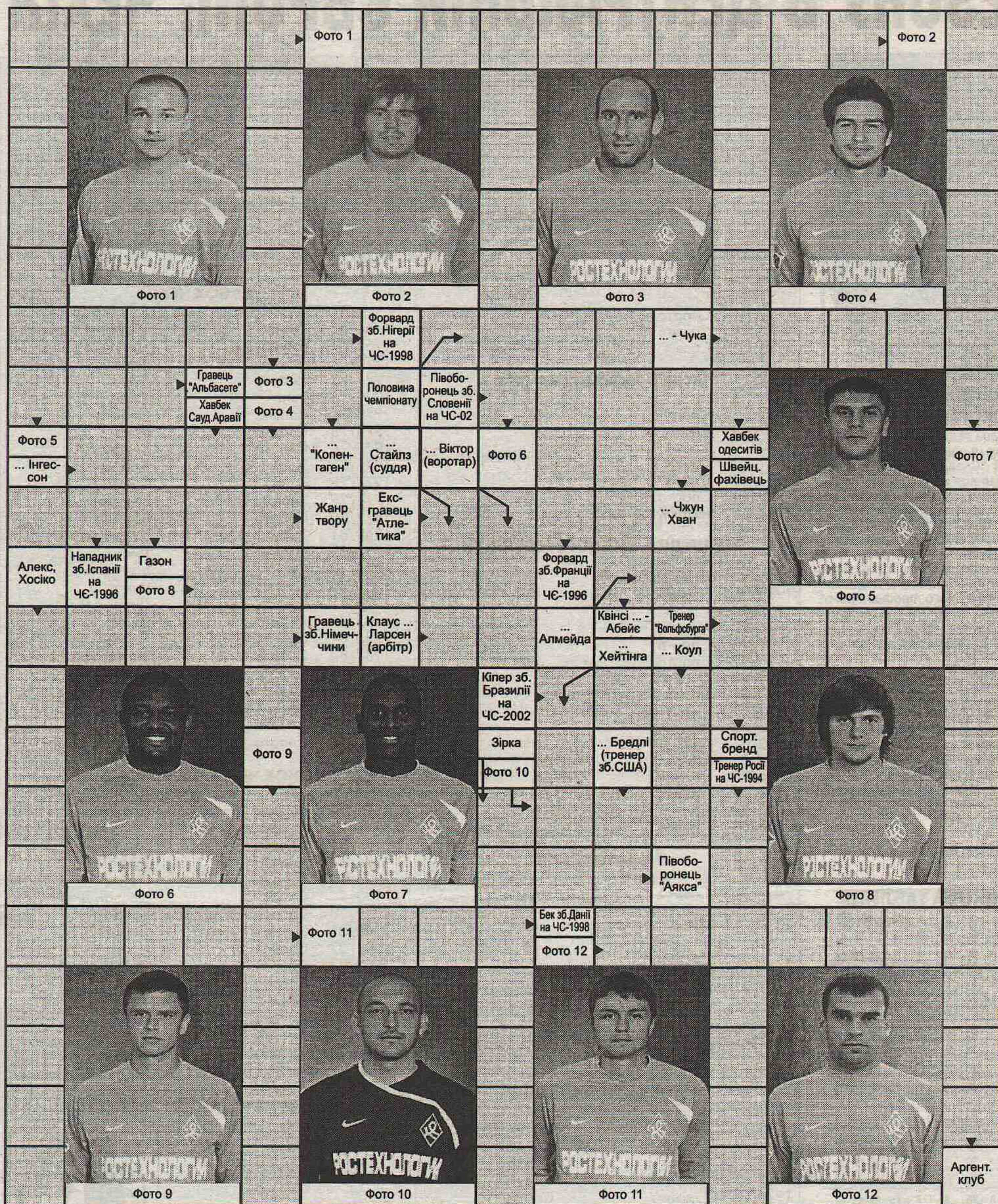
31 [16]	Спарта
19 [9]	Славія
9 [4]	Вікторія Жижков
5 [5]	Дукла
5 [5]	Банік (+ Острава)
3 [1]	Теплице (+ Уніон)
2 [6]	Богеміанс (+ Врсовице)
2 [3]	Сміхов

1 [3]	Пльзень (+ Вікторія)
1 [3]	Яблонець
1 [2]	Слован Л.
1 [1]	Градец Кралове
1 [-]	Готвальдов
1 [-]	Оломоуц

[4]	Кладно
[2]	Петра
[2]	Динамо Ч./Б.
[2]	Виногради
[2]	Словацько
[1]	Кольн
[1]	Чехи
[1]	Лібен
[1]	Пліхнер
[1]	Простейов
[1]	Раковник
[1]	Млада Болеслав
[1]	Вітковице
[1]	Славія У./Г.
[1]	Брно
[1]	Банік Р.

СКАНВОРД № 248. «КРИЛЬЯ СОВЕТОВ-2009»

U-21

ГОСПОДАРИ ЙДУТЬ ДАЛІ!

Білорусь — Італія — 1:2 (1:1).

Білорусь: Чесновський, Шитов, Осипович, Верховцов, Бордачев, Сиваков, Кисляк (Володько, 82), Афанасьєв (Гігевич, 68), Кривець, Ковель, Комаровський.

Італія: Консілі, Мотта, Андреоллі, Бокетті, Крішіто, Маркізіо, Чігаріні (Морозіні, 86), Де Чельє (Дессена, 14), Абате (Кандрева, 62), Джовінко, Аквафреска.

Голи: Кисляк (45), Аквафреска (45+3, 75).

Попередження: Комаровський, Афанасьєв, Верховцов, Кисляк — Бокетті, Маркізіо.

Поразка від італійців в останньому матчі групового етапу залишила збірну Білорусі за бортом півфінальної стадії.

Йшла передостання хвилина першого тайму, коли білоруси заробили право на штрафний у центрі поля. Максим Бордачев зробив передачу на Сергія Кисляка, який знайшов на протилежному фланзі Ігоря Шитова. Простріл в центр штрафної — і Кисляк, встигнувши зробити ривок з центру, в один дотик переправив м'яч у сітку. Вся команда кинулася до лави запасних розділити радість з головним тренером. Радість ця, втім, виявилася недовою. На другій доданій хвилині м'яч після прострілу Абате зрикошетив у руку Афанасьєву, і арбітр вказав на позначку. Роберт Аквафреска відновив рівновагу.

Рахунок 1:1 італійців явно не влаштував, як, втім, і білорусів, які за кожної нагоди намагалися турбувати суперника стрімкими контратаками. Одна з них завершилася штрафним у виконанні Ковеля, чий гарматний удар Консілі відбив без зусиль. І все-таки величезна кількість моментів, яка була в італійців, у результаті переросла в якість. Джовінко знайшов в штрафній Кандрева, який, у свою чергу, зробив поперечну передачу на Аквафреску, а той забивав уже в порожні ворота.

Сербія — Швеція — 1:3 (1:3).

Сербія: Бркич, Фейса, Качар, Петкович, Сміліанич, Веліовіч (Вілотич, 46), Сулеймані (Тадич, 54), Тошич (Томич, 68), Томович, Пейсінович, Вукович.

Швеція: Далін, Люстіг, Бьярсмур, Р. Бенгтссон, Йоханссон, Тойвонен, Берг (Ландгрен, 90), Свенссон, Ельм (Езкан, 90), Вернблум, Байрамі (Олссон, 80).

Голи: Берг (7, 15, з пенальті), Качар (28), Тойвонен (29).

Попередження: Фейса, Качар, Сулеймані, Тошич, Томович, Пейсінович — Вернблум, Байрамі.

Вилучення: Томович (45+2), Петкович (68).

Швидкий дубль Маркуса Берга і гол Олі Тойвонена забезпечили збірній Швеції перемогу в повному емоцій і переживань матчі завершального туру групового етапу чемпіонату Європи серед молоді з сербами, у складі яких сталося аж два вилучення.

Шведи швидко добилися бажаного і завдяки точності Берга повели з різницею в два м'ячі. Гойко Качар один з них відквитав, але на 29-й хвилині Тойвонен реалізував індивідуальний прорив ударом в дальній кут, засудивши сербів до дострокового зняття з дистанції. Шведи ж, яким для виходу в 1/2 фіналу достатньо було й нічиєї, навіть здобувши перемогу, не змогли обігнати в групі "А" італійців, і тепер битимуться з сильною командою квартету "В" — збірою Англії.

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
1. ІТАЛІЯ	3	2	1	0	4-2	7
2. ШВЕЦІЯ	3	2	0	1	9-4	6
3. СЕРБІЯ	3	0	2	1	1-3	2
4. БІЛОРУСЬ	3	0	1	2	2-7	1

Микита КРИЛОВ.

Український
ФУТБОЛ

Віктор ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС

60994

«Український футбол».

Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336

Виходить чотири рази на тиждень (вівторок, середа, четвер, п'ятниця).

Державне видавництво «Преса України». 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Отримувач коштів: Державне видавництво «Преса України». Розрахунковий рахунок № 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу», код 05905668.

Точка зору авторів публікацій не завжди співпадає з позицією редакції. Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори і рекламодавці, за якість друку — друкарня, за доставку газети — пошта. Матеріали, надруковані в газеті «Український футбол», є власністю видавця, захищені міжнародним і українським законодавством і не можуть бути відтворені в будь-якій формі без письмового дозволу видавця. При використанні наших публікацій посилання на газету обов'язкове. Ціна вільна. © «Український футбол».

Адреса редакції: 03047,

м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Телефони редакції:

454-83-03, 454-83-90

Факс: 235-31-52, 454-83-03

Відділ реклами та реалізації:

454-88-91

Електронна пошта — mv@pressa.kiev.ua

Сайт: www.ukrainian-football.com

В.о. головного редактора

Л. О. МАКСИМЕНКО

Черговий по номеру

В. В. БАНЯС

Видруковано з готових редакційних фотоформ.

Зам. 3025090.

Індекс 60994.

4 820012 962198

№ 90 (2189)